

TREKAFFE I GULLASKRUV

EN LEKFULL DYSTOPI

I MÖRKASTE SMÅLAND

Folkets Hus Gullaskruv, 11-13 augusti, 2023

Text och utformning:

Carina Reich i samarbete med
Gullaskruvs Folkets husförening

MANUS FÖR GEMENSAM LÄSNING

BAKGRUND

Året är 2035. Det är onsdagskväll och ett extrainsatt möte hålls i Gullaskruvs Folketshusförening. Föreningens ekonomi sviktar. Sedan flera år råder det importförbud på kaffe. Vad göra? Hur locka turister och investerare till orten? Engagemanget och idéerna finns ju.

B. Reser sig upp och ser sig omkring tills alla tystnat.

MUSIKEN GÅR NED.

B. Hej och hallå och hjärtligt välkomna ska ni vara till detta extra-insatta möte där vi bjudit in till en lite större krets. Innan vi börjar mötet, vill jag lämna över ordförandeklubban till vår nyvalde ordförande.

KLUBBAN LÄMNAS ÖVER.

A. Jaha ja, man tackar, man tackar. Ja, då fortsätter väl jag mötet då, eller?

B. Javisst, gör du det.

A. Som ni ser så har ni en hög papper framför er, kan jag få be er att läsa igenom dagordningen samt bruksanvisningen innan vi börjar.

MUSIK SPELAS MEDAN VI LÄSER.

DAGORDNING

Mötets öppnande

Dagordningens godkännande

Val av justeringsmän

Minnesstund

Ekonomisk rapport

Föredragande av aktionsgruppernas verksamheter

Önskestunden

Övriga frågor

Mötets avslutande

ANVISNINGAR FÖR MÖTET

Bokstav med replikstreck = vem säger vad.

Kursiva gemener = hur repliker utsägs.

Versaler = scenanvisningar till oss alla.

MUSIKEN GÅR NED.

B. Kan vi klubba denna dagordning?

ALLA MED HÖG RÖST: JA!

A. Då finner jag frågan om dagordningen med ja besvarad.

B. Jag tänker att jag ändå läser instruktionerna för mötesordningen, bara för säkerhets skull.

A. Ja, ja.

B. Ni ser att ni har en bokstav framför er. När den dyker upp i mötesordningen så säger ni er replik. Jag ber er att inte gå händelserna i förväg och tjuvvända blad. Då ska vi se om vi kan vända blad tillsammans.

ALLA VÄNDER BLAD.

B. Mycket bra! Om vi sen skulle ta och klara strupen med en rejäl harkling. Låt höra! Harkla efter mig.

ALLA HARKLAR SIG.

B. Mycket bra! Då tar vi en liten röstövning från teatern:
Minnemannemånne, Minnemannemånne, Minnemannemånne.

ALLA: MINNEMANNEMÅNNE, MINNEMANNEMÅNNE, MINNEMANNEMÅNNE.

B. Mycket bra!

A. Jaha ja, tack, tack, men nu räcker det. Om alla har övat klart så kanske vi kan fortsätta mötet?

N. Du får tala högre, många här hör väldigt dåligt.

F. En del lyssnar tydligen dåligt.

O. Hör ni, skärpning så vi kan få mötet avklarat.

F. Vad har du så bråttom till, är du redan kaffesugen. Det blir inget kaffe idag.

O. Va! blir det inget kaffe, vad är det för dumheter?

B. Som de flesta av oss minns så beslöt vi att dra ned på kaffet i och med importförbudet.

O. Men detta skulle ju ordnas av Riskgruppen?

A. Lugn! Lugn! Vi kommer att dricka kaffe idag.

B. Som vi gamla i gården vet så brukar vi starta varje möte med en liten ritual som vi kallar för minnesbanken. Det kan kanske kännas lite udda för er som är nytillkomna, men det har visat sig vara sammansvetsande, och på något vis gemenskapande.

A. Det går till på så sätt att en av oss berättar ett minne från förr. Gärna något ljust minne från barndomen. På så vis får vi en minnesbank för Gullaskrurv, som vi alla kan dela.

B. Jaha, då tar vi varandra i händerna och slappnar av.

ALLA HÅLLER VARANDRA I HÄNDERNA.

A. Var inte blyga, det är inte värre än att dansa runt granen.

F. Jag har aldrig dansat runt en gran.

A. Nej, nej, det kan nog hända, men varsågod nu.

D. *Dröjande.*

– Jag minns hur det var att bada i ån. Hur solen lös genom vattnet. Pappa hade räfsat grusbotten så att det skulle bli klart. Man kunde simma under vattnet och se det böljande sjögräset. Över ån flög massor av trollsländor. Mormor sa att dom bara levde en dag.

A. Tack! Det var ju ett härligt litet sommarminne.

F. Tråkigt bara att ån inte går att bada i längre, efter att dom byggde stora vägen.

D. Nu var det ju minnen vi skulle fokusera på, inte dagens verklighet.

A. Då går vi vidare till nästa. Ett minne, någon?

E. Jag går med min mamma. Vi är på väg till julottan. Det är mycket snö. Jag håller mamma hårt i handen. Jag är kanske fyra år. Vi pulsar i vägrenen. Förbi oss kör ekipage efter ekipage med vagnar dragna av hästar. Människor sitter under fällor. En del har facklor som lyser upp den vita snön. Jag tittar upp mot varje vagn och tänker att vi kanske kan få åka med. Men dom hade väl inte plats. Det tar oss över en timme att pulsa i mörkret till kyrkan och julottan. Jag har undrat hela livet varför ingen plockade upp oss.

A. Jaha ja. Tack då. Det var ju inget särskilt ljust minne.

K. Nä. Alla minnen från förr är ju inte ljusa.

ALLA TITTAR PÅ VARANDRA OCH BEKRÄFTAR DETTA SOM ETT FAKTUM.

B. Då kan vi släppa varandras händer och gå vidare med formaliteterna.

A. Vänta! är det någon annan här som har ett litet minne att bidra med till Gullaskruvs minnesbank?

N. Vilket minne som helst?

A. Ja, det går bra med vilket minne som helst.

U. Även om man inte har något minne härifrån?

P. Då blir ju Gullaskruv en rent fiktiv plats.

D. Ja, hellre en trevlig fiktiv plats än en plats vilken som helst.

B. Nu måste vi gå vidare.

A. Jaha ja. Då kommer vi till val av två justerare. Kan vi ta samma som förra gången?

ALLA: JA!

A. Då går vi över till ekonomin. Varsågod kassören.

C. Ja vi fick in en del från uthyrning av Folkets hus, 17 400 kronor. Det var ju bra. Men bidraget från Folkets husföreningar var det sista förra året. Så det får vi klara oss utan i framtiden. Även studieförbundens bidrag är som alla vet borta. Men vi fick in en hel del från en privat donation, 102 000 kronor. Merparten av dessa, 80 000, la vi på framtidsbefrämjande åtgärder, medan driften av huset uppgick till 633 000. Det ger föreningen ett underskott på 593 600 kronor.

A. Eftersom ekonomin är som den är så måste vi sälja Folkets Hus. Kan vi rösta för att vi säljer Folkets hus?

Q. Vi kan väl inte sälja Folkets Hus! Som vi har kämpat för så länge och till och med lät bygga upp igen efter branden -71.

F. -72. Det brann 1972.

E. Var det så länge sen? Käre tid, vad tiden går!

F. Ja, tiden springer ingen förbi.

H. Det var kvinnoföreningen i Gullaskruv som gjorde merparten av insamlingen till uppbyggnaden. De sålde enorma mängder lotter.

P. Det är ofta kvinnorna som håller ihop byarna och de gemensamma aktiviteterna. På tal om minnen så är kvinnornas arbetsliv och hantverk underrepresenterat i flera av urkunderna härifrån Gullaskruv.

B. Ja, exakt. Det vet vi ju alla. Vi får ta upp den diskussionen senare. Nu handlar det om det viktiga, ekonomin.

D. Skulle det ena vara viktigare än det andra?

B. Men, snälla.

H. Hallå! Vem var det som la fram idén om att anlita bygdestrategen, framtidskonsulten, och dåtidsvisionären? Det spräckte hela budgeten.

F. Framtidskonsulten, du menar sierskan? Hon som spådde i kaffesump i Fröneskruv. Det där hade jag kunnat göra mycket billigare ...

H. Den där bygdestrategen gjorde väl inget annat än att utlysa en slogantävling. "Nu flyger vi Gullaskruv". Jo tack.

B. Det är som det är. Gjort är gjort.

H. Jag säger bara. vad var det jag sa?

I. Jo precis vad jag tänkte.

J. Ja med.

A. Alla är naturligtvis välkomna att komma på våra möten och säga sin mening men nu behöver vi ta detta med ekonomin.

B. Hur som helst måste vi sälja, vi kan inte betala uppvärmningen, rören fryser sönder till toaletterna.

C. Vi har några intresserade köpare.

R. Vilka då?

C. Det är ett glatt och motorintresserat gäng.

R. Vad då för gäng, ett MC-gäng?

F. Vad är det för fel på motorcyklar?

R. Nä, motorcyklarna är det väl inget fel på.

B. Ja, får vi inte in pengar har vi ingen annan råd än att sälja, så är det bara.

A. Detta för oss raskt över till nästa punkt. Vi har ju gjort flera lokala ansträngningar för att få snurr på Gullaskruv. På senaste mötet delade vi in oss i olika arbetsgrupper för att kunna locka hit lite folk. Vi har Riskgruppen, Teatergruppen, Aktionsgruppen, UFO-gruppen, och Gruppen för evigt liv.

I. *Räcker upp handen.*

- Jag skulle vilja byta grupp.

J. Ja me'. Tror ja.

B. Men snälla. Redan? Du har ju bytt grupp två gånger. Kan du inte vara tacksam för den grupp du fått. Vi har ju lottat.

I. Jag har varit tacksam i hela mitt liv. Det är slut på det nu.

J. Just det.

D. *Vänligt.*

- Det har uppstått en vakans i Gruppen för evigt liv. Om du skulle vara sugen på att vara med oss.

I. Nja, ja vet inte.

B. *Lutar sig mot A och talar tyst.*

- Som ordförande måste du vara mer bestämd.

A. *Slår i bordet.*

- Som ordförande bestämmer jag att vi håller oss till de grupper som vi har bestämt.

B. Vi börjar med importen då. Riskgruppen var så goda.

H. Ja, den senaste resan till Tyskland körde vi i konvoj till vår leverantör. Han hade bullat upp rejält med kaffe, korv och alko. Men ville inte längre ta emot svensk krona så vi var tvungna att betala i Euro, och då kunde vi inte köpa så mycket. Det enda vi hade råd med var deras gamla lager med Lumumba.

F. Va! Vi kan väl inte ha Lumumba till kräftorna? Hela resan var ju för att få alko till kräftkalaset.

H. Ja, nu är det som det är med det, vi får ta det vi får. Dom här resorna börjar kosta mer än de smakar, och dessutom är de riskabla.

T. Vi kunde skippat korven, tycker jag, Ursäkta mig, men jag har aldrig gillat den tyska korven.

I. Jag älskar den tyska korven.

J. Ja me'.

G. Skulle vi inte kunna börja tillverka isterband igen? Som Grönkvistens.

H. Skylten med delikatesser står ju kvar vid avtagget mot Gullaskruv.

K. Vi och vi, vi som gick in och riskade pengar i korvtillverkningen har redan kursat, det är historia tyvärr. Vi alla saknar isterbanden, men vi måste leva i nuet. Det är nya tider. Så är det bara.

F. Alla älskar inte isterband.

D. *Drömmande.*

-Jag tyckte det var fina isterband.

ALLA SUCKAR SORGSET.

P. Men ursäkta, en ordningsfråga, hur tog ni er till Tyskland och tillbaka? Det går ju inte att köra över gränsen med bensinbilar längre. Inga bensinbilar.

H. Vi har hittat en egen lösning.

P. Egen lösning?

H. Som alla vet så kör ju färdtjänst elektrisk numera, och vi har lånat den bilen, kan man säga.

P. Kan man säga?

H. Vi kapade den helt enkelt, bilen till Tyskland.

P. Helt enkelt? Men hon som körde färdtjänsten då?

H. Hon sa att hon var trött på sitt jobb. Att hon ville pröva något nytt. Det hade blivit för stressigt, och färdtjänst går ju med Uber numera. Så vi släppte av henne i Tyskland.

D. Är hon kvar där?

M. Kanske, men bilen är här, och vi är många som har glädje av den. Vi kan köra till återvinningen, åka och handla. Med mera. Det är toppen. Det är som gamla tiders taxirörelse här i byn.

B. Ja, ja vet inte vad vi ska säga om detta.

A. Låt oss gå vidare till UFO-gruppen. Hur långt har ni kommit?

L. Jodå. Vi har gjort en Alien-film som vi tänkte visa.

V. Jaha då får vi mörklägga.

L & V FÖRBEREDER FILMDUKEN NEDANFÖR SCENEN
UNDER TIDEN SPELAS MUSIK.

V. Så där ja. Då ska filmen vara klar.

MUSIKEN TYSTNAR.

L. Vi har filmat med mobilen. Och så har vi gjort ett eget soundtrack.

PROJEKTORN SÄTTS PÅ OCH FILMEN VISAS.

E. När filmen är slut. Räcker upp handen.

– Jag kan berätta för dem som inte vet, att UFO:s faktiskt har synts till här över Gullaskruv.

L. Men det var ju minst tjugo år sen! Det är inget vi kan locka med nu. Vi måste komma ut med bilder på sociala medier så att alla UFO-spanare kommer hit till Gullaskruv i stället och inte kör till Öland och ger sig ut på Alvaret.

D. Man såg något annat där bakom tallarna.

L. Gjorde man, näe det tror jag inte?

C. Jag vill inte vara negativ på något sätt, men såg man inte en rullator i utkanten av bilden?

F. Det kanske är gamla Aliens?

H. Dom här Alien-kostymerna, dom är lite jordiska, dom är liksom rosa.

M. Mm, de gröna var tyvärr slut.

I. Jättefina tyckte jag att dom va'. Jag älskar rosa.

J. Jag me'.

L. *Irriterat.*

-Det är ganska besvärligt att få folk att ställa upp som utomjordingar ska ni veta, och dessutom är det inte helt enkelt att dra en elkabel som ska lysa upp skogen.

P. Det måste gå att lösa med andra tekniska hjälpmedel. Det är för uppenbart att det är fejk med Aliens som syns så tydligt. Man ser ju att dom har Foppatofflor på sig. Det måste vara mer mystiskt. Mer subtilt. Jag menar, om vi ska få hit folk på UFO-safari.

L. Gör det själv då. Nån annan kan vara filmregissör.

G. Nej, men snälla ni, bli inte stötta nu. Ni har gjort ett fantastiskt fint arbete.

M. Det säger du bara. Vi fattar, vi gör om filmen. Men det är ett himla jobb att samla ihop folk här i byn och få dom att agera ihop.

H. Det kan kanske bero på detta med kostymen, den är ju minst sagt avslöjande.

A. Då tackar vi UFO-gruppen och ser fram emot nya spännande filmer. Nu går vi över till Gruppen för evigt liv. Hur långt har ni kommit?

D. Ja som sagt, vi har ju haft en del frånfällen. Men vi har ett fint samarbete med en lokal glaskonstnär, som tagit fram en exklusiv flaska med ett lokalproducerat livselixir. Vi har med oss några prover.

D. TAR UPP EN LÅDA MED ELIXIR.

N. Vad är det i flaskorna? Jag menar om vi ska testa.

D. Det är vatten från ån. Som vi har kokat förstås. Vi har tagit med en specialblandning. Så att alla kan få prova till kaffet.

P. Från ån? Har ni en aning om vad glasbruket släppte ut? Det var allt från bly, kadmium och arsenik till polyaromatiska föreningar. Under många år gick processvattnet rakt ut i ån. Det är ett välkänt faktum.

N. Det är väl i alla fall inte vara så farligt nu. Det kanske snarare är så att det ger en boost till livsandarna?

F. Eller så boostar det en direkt i graven, och det kan ju vara en lösning. Om man tror på ett liv efter detta.

G. Men det är en fin flaska, den går säkert att sälja.

A. På tal om glas, Vi har ju Aktionsgruppen, och ni har redan haft en try out?

O. Vi hade ett mycket lyckat event med en glaskrossarafton. Vi fick ihop fina pjäser på förra insamlingen, härifrån Gullaskruv förstås. Men också från Orrefors, Målerås, Kosta. Ja, alla dom gamla bruken häromkring. En del riktigt fina pjäser.

B. Vad har ni gjort?

O. Jo, vi hade en liten try-out där vi bjöd in folk lokalt och så serverade vi korv och alko. Kaffet fick vi ju sälja under disk förstås. Vi värmdde upp med lite prick-kastning på glas som vi köpt in billigt. Bara för att få folk i stämning. Sen kom vi till kvällens final, alltså glaskastningen i hyttan. Vi fick in 13 450 kronor.

B. Glaskastning?

O. Ja, först var folk tveksamma och det gick trögt i början, men sen kom det i gång. Särskilt när folk fick välja egen musik till sitt kastande. Många blev som vilda.

M. Ju dyrare, mer värdefulla, och unika glaspjäser som folk ville kasta, desto mer fick de betala förstås.

O. Vi har redan fått förfrågningar om nästa glaskrossarevent. Vem i denna bygd har inte ett antal glaspjäser hemma i bokhyllan? Folk är tacksamma för att bli av med allt. Barnbarnen vill ju inte ha det.

Men det är ju vårt kulturarv! Vi försöker locka hit folk, till glasriket. Då kan vi väl inte krossa glaset? Och tänk på de lokala glaskonstnärerna, som vill fortsätta förädla glaset som material. Vad sänder detta för signaler till turisterna?

E. De flesta har glömt vilket slitgöra det var att framställa dessa glasbitar. Många i Gullaskruv hade det knapert. Trots att dom jobbade hårt på bruket. När man jobbade i hyttan var det viktigaste att komma i god tid, för att ta fram pipor, spikar, puntlar, och sen bläck, stolar, och formar. Allt skulle vara klart 06.00. För då började arbetsdagen. Det är få kvar som minns det gamla storskaliga glashantverket.

Q. Det är människor som minns, inte platser eller glasskålar.

B. Jag vet inte vad jag ska säga, pengar är ju pengar, och ändamålen helgar medlen. Så kanske glaskross är enda lösningen, men vad gör vi när glaset tar slut?

K. Det här går ju emot allt det vi är kända för, det går emot allt sunt förnuft. Gör mig stum. Jag går ur föreningen.

B. Gå ur? Det har du ju redan gjort två gånger, men du kommer alltid tillbaka.

K. Ja, jag menar när man känner att man kan bidra till samhället så vill man ju göra det, det är bara det jag menar. Det är därför jag kommer tillbaka.

T. Jaja det är många som är ensamma här.

DET BLIR STUMT KRING BORDEN
ALLA SER PÅ VARANDRA.

A. Låt oss gå vidare. Teatergruppen har kanske något att visa?

U. Vi tänkte faktiskt visa ett litet utdrag från vår show. Ni får ta det som ett "work in progress".

TEATERGRUPPEN GÅR UPP PÅ SCENEN OCH FRAMTRÄDER
GRUPPEN GÖR ETT INTETSÄGANDE NUMMER.

A. Vi får väl ändå ge dom en applåd.

ALLA APPLÅDERAR TVEKANDE.

Y. *Reser sig.*

- Jag skulle vilja läsa en dikt som jag skrivit.

Sally, Doria, Viola, Miranda, de följde varandra
och Isis, Komet, och Wega dansade med Ring
Sedan gick vi tungt med Kylex
men lättade med Solfjäder, Sirius och Ballong
som följde efter Randi, Acantus, Ellips och den käraste av Reffla.
Det gick i ett med ZickZack och fazett.
Stellaria, Veneta, Häppar, och Printura tog över efter
Isi, Malakit och Minikub.
Sista degeln frös med Isikub.

P. Den ena glaspjäsen du räknade upp, Malakit, den tillverkades inte här, den tillverkades i Målerås. Så det är tveksamt om du ska ha med den, om dikten nu ska handla om Gullaskruvs glasbruk.

Y. Jo, kanske det. Jag tyckte bara den passade in.

G. Det är ju en dikt. Då spelar faktan inte någon roll. Huvudsaken är att det låter vackert.

P. Jag ville bara säga. Rätt ska vara rätt. Det heter fakta, inte faktan.

A. Jag tycker ändå vi ger en applåd till poeten. Alla initiativ är goda initiativ. Oavsett faktan.

X. När blir det kaffe?

H. Det var ett tjtande om kaffet.

B. Du får hia dig. Först måste vi ta problemet med den stundande vintern. Uppvärmningen av husen har blivit för dyr. Särskilt för dom som inte har isolerat, som rivit ut gamla kakelugnar, eller helt enkelt sålt sina träd på rot till ved.

C. Ja, vi har fått in ett förslag på en lösning. Alla som lever ensamma får para ihop sig och sen dela hus över vintern. Vi kör med lottnings. Vem tar vem, så att säga. Och sen växlar vi därifrån och framåt.

D. Men vi provade ju detta med "parning" förra året.

B. Kan det inte vara ett vinterkollektiv, det låter mer festligt.

H. Jag vill inte bo i kollektiv, det har jag provat, på sjuttitalet.

T. Jag kan tänka mig det. I alla fall med vissa.

B. Något måste i alla fall göras så inte hälften fryser ihjäl här i byn. Vi får göra en utredning om vilka hus som det går att bo i på vintern. Sen blir det tvångslottnings. Kanske kan sommartyskarna låna ut några av sina renoverade hus?

Z. Nja, das weiss ich nicht.

B. Vi får tillsätta en kommitté.

F. Jag skulle vilja byta roll. Jag är så negativ.

P. Men det är bra med en kritisk röst. Kritiskt tänkande är viktigt.

U. Vill du byta roll med mig? Jag har knappt fått säga någonting.

P. Det blir krångligt om vi ska byta roller och grupper hela tiden.

Q. Snart är det slut och jag har inte haft någon replik.

E. Sånt' är livet.

A. Jaha ja. Då har vi kommit till den punkt på dagordningen som vi kallar "Önskestunden". Vi skickade ju ut en enkät med frågor om vad folk saknar mest här i byn och vad man önskar sig för framtiden.

C. Ja, jag fick i uppgift att ta fram några tankar från enkäten. Vi kan signalera ut dom i etern med hjälp av Walters radiomast. Sen få vi se om vi får några svar.

B. Plockar du fram morseapparaten?

TELEGRAFISTEN PLOCKAR I TYSTHET FRAM SIN MORSEAPPARAT.

C. Ja, då läser jag önskningarna i tur och ordning, och så efter varje önskning sänder du via morse.

D. Jaha ja. Då gör jag väl de.

N. Kan vi inte hålla händerna igen då. Det var mysigt.

ALLA: JA DET GÖR VI!

Q. Ska vi blunda också?

ALLA BLUNDAR OCH HÅLLER VARANDRAS HÄNDER.

LÄSER ÖNSKNINGARNA EN OCH EN.

TELEGRAFISTEN SÄNDER ÖNSKNINGARNA I MORSE ETT OCH ETT.

Jag önskar att det fanns en affär i Gullaskruv.

Jag önskar en tågstation.

Jag önskar ett café.

Jag önskar åter höra barnens röster i Gullaskruv.

C. Jag har också fått i uppgift att be er som är med på mötet idag att skriva ned era önskningar och lämna dem till oss. Framför er på bordet ligger det papper och penna. Ser alla det?

ALLA SVARAR: JA! VI HAR PAPPER OCH PENNA.

B. Mycket bra! Då gör vi så här. Medan Roland spelar så skriver ni ned vad ni tycker är det viktigaste för att Gullaskruv ska vara en levande by? Ni har papper och penna och nu får ni en minut på er att skriva ned detta på lapparna. Är alla med på det?

ALLA: JA VI ÄR MED!

B. Mycket bra! Då börjar vi NU!

ALLA SKRIVER NED SIN ÖNSKAN (EN MINUT).

MUSIKEN SÄNKES.

A. Jaha ja, då har vi väl kommit till övriga frågor. Är det någon som har en övrig fråga?

U. Ja, vem är han?

B. Vem?

U. Isbjörnen.

X. Jag tror det är en tysk isbjörn.

Z. Ein Berliner?

X. Ja, hen kom hit i våras. Helt slut, säger ingenting. Inte ett ljud, alldeles stum. Dansar bara till musik utan rytm.

Q. Har antagligen blivit gammal. Partajat färdigt.

I. Jag har sett andra djur i skogarna här omkring.

H. Det är väl inget konstigt med det, att det finns djur i skogen?

I. Jag menar stora djur, enorma harar till exempel. Två, tre meter höga.

R. Det är furries.

I. Vad är det?

R. Människor, som vill vara djur.

J. Samlas dom här, i våra skogar?

R. Dom kommer framåt hösten, jag tror de känner sig hemma här. Lugnt och skönt liksom.

A. Ja, alla är självklart välkomna hit.

E. Jag känner inte igen min barndoms Gullaskruv.

DET BLIR TYST EN STUND.

ISBJÖRNEN GÅR FRAM TILL MÖTESDELTAGARE OCH FRÅGAR:
"WOLLEN SIE MIT MIR TANZEN"? DET BLIR NEJ FRÅN ALLA.

ISBJÖRNEN GÅR UPP PÅ SCENEN.

EN ENGELSK FAGOTT BÖRJAR SPELA.

ALLA LYSSNAR.

NÄR FAGOTTEN TYSTNAR BÖRJAR K. NYNNA PÅ "FOREVER YOUNG".

ALLA NYNNAR MED.

Forever young

I want to be forever young

Do you really want to live forever?

Forever, and ever

Forever young

I want to be forever young

Do you really want to live forever?

Do you really want to live forever? (Forever)

SÅNGEN EBBAR UT.

B. Nu blir det kaffelotteri!

ROLAND BÖRJAR SPELA GLAD MUSIK.

KAFFEHJULET RULLAS FRAM.

Mannen vid kaffehjulet.

- När ni kom in fick ni en siffra. Vi snurrar hjulet. Och ni har chans att vinna äkta kaffe. Det kommer från vårt hemliga lager som vi sparat från 2020-talet.

KAFFELOTTERI DRAR I GÅNG OCH ROLAND SPELAR.

MUSIKEN TYSTNAR NÄR KAFFELOTTERIET ÄR KLART.

A. Jaha ja, då har vi kommit till den punkt då vi ska avsluta mötet.
Härmed förklarar jag mötet avslutat.

X. ÄNTLIGEN! Nu blir det kaffe.

KAFFEVAGNAR RULLAS IN.

ROLAND SPELAR TILLS BLÅSORKESTERN PÅ SCENEN TAR ÖVER.

ALLA VÄLKOMNAS AV KAFFEGRUPPEN ATT TA FÖR SIG

OCH NJUTA AV MUSIKEN TILL KAFFET.

BILD 6.4

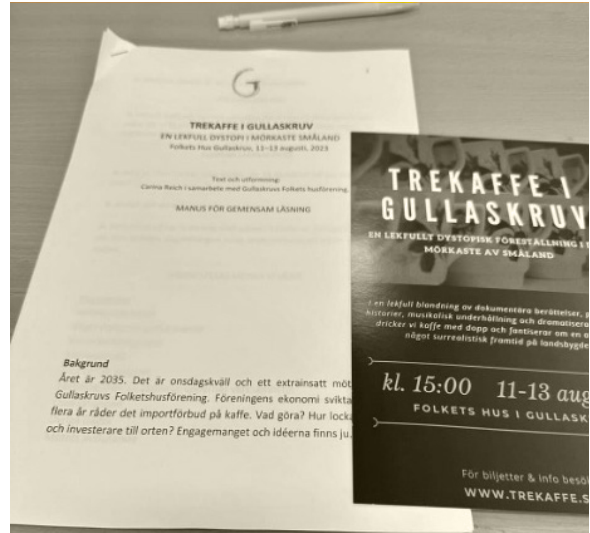

BILD 6.5

BILD 6.6

BILD 6.7

BILD 6.8

BILD 6.9

BILD 6.10

BILD 6.11

BILD 6.12

BILD 6.13

BILD 6.14

BILD 6.15

BILD 6.16

BILD 6.17

BILD 6.18

BILD 6.19

BILD 6.20

BILD 6.21

BILD 6.22

BILD 6.23

BILD 6.24

BILD 6.25